Parašė Titas
Antradienis, 19 Vasaris 2013 19:42

Kiršlio kūnas iš šonų suplotas. Nugara žalsvai pilka, šonai sidabriški, su juodais taškeliais ir retais gelsvais ar rusvais ruoželiais. Žvynai vidutinio dydžio. Poriniai pelekai rausvi ar gelsvi, neporiniai – violetinio atspalvio. Kiršlį lengva pažinti iš jo labai didelio nugarinio peleko, nuo kurio į užpakalį, kaip ir kitų lašišinių žuvų, yra dar nedidelis riebalinis pelekutis. Galva maža su smailiu snukiu. Ant žandų nedaug mažų dantų. Paplitęs šaltavandenėse Lietuvos upėse (Šventojoje, Merkyje, Neryje, Ūloje, Žeimenoje). Gyvena nedidelėmis grupėmis upių rėvose, sraujymėse. Minta moliuskais, vėžiagyviais, kirmėlėmis, vabzdžių lervomis, smulkiomis žuvimis. Neršia balandžio-gegužės mėnesiais srauniuose šaltavandeniuose intakuose.

Kiršlys užauga iki 60 cm ir sveria daugiau kaip 1 kg. Paplitęs didesnėje Europos dalyje, nuo Prancūzijos iki Uralo kalnų. Gausiau aptinkamas šiauriniuose kraštuose. Mėgsta upes graužėtu ir akmenuotu dugnu, kur greta sraunių vietų pakaitomis esti ramios gelmės. Neršia pavasarį, netrukus po ledų išėjimo iš upių, ant graužėto dugno. Vislumas – nuo 2000 iki 10 000 ikrelių. Minta smulkiais dugniniais gyvūnais, kitų žuvų ikrais bei skraidančiais virš vandens vabzdžiais.

Kiršlys žvejojamas nuo gegužės mėnesio vidurio (draudžiamas laikotarpis iki gegužės 15d. – mėgėjiškos žūklės taisyklės) iki pat vandens užšalimo, jį galima žvejoti ir žiemą. Geriausiai kiršlys kimba gegužės ir birželio mėnesiais, kai virš vandens pradeda skraidyti daugybė įvairių vabzdžių. Tuo metu rytais, o ypač pavakariais, kiršliai labai dažnai šokinėja iš vandens, gaudydami ore skraidančius vabzdžius. Liepos ir rugpjūčio mėnesiais jis kimba kiek blogiau,

tačiau vėliau kimba labai gerai. Kiršlys yra judri, vienoje vietoje ilgiau nesustojanti, labai godi ir vikri žuvis. Maisto jis ieško ištisą dieną – nuo aušros iki sutemų, tuo metu jis ir gaudomas. Pastebėta, kad šiltesnėmis dienomis kiršlys noriau masalą ima ryte ir vakare, o orui atvėsus, ir rudenį kiršlys yra aktyvesnis vidurdienį.

Kiršlio žvejojimas – tai puikus, viliojantis, teikiantis didelį pasitenkinimą sportas, tačiau tam reikia didelio patyrimo ir pasirengimo. Kiršlys žvejojamas nuo gegužės mėnesio vidurio iki pat vandens užšalimo, jį galima žvejoti ir žiemą. Kiršliai yra žvejojami arba museline meškere, arba spiningu.

Geriausiai kiršlys kimba gegužės ir birželio mėnesiais, kai virš vandens pradeda skraidyti daugybė įvairių vabzdžių. Liepos ir rugpjūčio mėnesiais jis kimba kiek blogiau, tačiau vėliau kimba labai gerai. Kiršlys yra judri, vienoje vietoje ilgiau nesustojanti, labai godi ir vikri žuvis. Maisto jis ieško ištisą dieną – nuo aušros iki sutemų, tuo metu jis ir gaudomas. Pavasarį ir rudenį kiršlys laikosi gilesnėse vietose, o šiltesniuoju metų laiku labai mėgsta seklesnes sraunias vietas.

Masalą kiršlys ima labai energingai, staigiu judesiui nešdamas jį pasroviui. Gaudant museline, kiršlys kartais iššoka iš vandens ir ore griebia krintantį masalą. Užkirsti kiršlį reikia švelniai ir stengtis vilkti jį plastiškais judesiais, nes kiršlio lūpos yra labai lepios ir greit plyšta. Todėl kiršlį reikia stengtis nuvarginti nepanaudojant daug jėgos. Užkirstas kiršlys bando plaukti tolyn, stengiasi pasislėpti, mėtosi į šalis ir labai vartosi, kartais iššoka iš vandens. Jeigu po visų pastangų jam nepavyksta atsipalaiduoti nuo kabliuko, tai jis išskečia pelekus ir lengvai duodasi velkamai į krantą. Kiršlį patartina imti graibšteliu.

Kiršlys (Thymallus thymallus) 1758m

Parašė Titas
Antradienis, 19 Vasaris 2013 19:42

